

SUOMEN NUKKETEATTERI LEHTI

2024

SUOMEN UNIMA 40

THE FINNISH PUPPET THEATRE MAGAZINE

JUHLANUMERO

www.nukketeatterilehti.com

Jaana Lallukka: Tervehdys UNIMAn toimistolta! 04

Teatteri Mukamas 45 vuotta 05

Nirunarun 50-vuotispäivästä 06

Nukketeatteri Hupilainen 40 vuotta elämyksiä 07

Hyvää 40-v. syntymäpäivää Piironginlaatikko 08

Marja-Liisa Lintunen: Voisiko nukke olla suoja 09

Cosimo Galiano: Uusi remontoitu kotitali 12

UNIMAn Puhetta nukeista tulee taas! 14

Karim Tsarkov: Siperian satujen teatraalisuus 16

Erzsébet Tamás: The Changing Landscape of Puppetry (part1.) 19

The 50th anniversary of Hevosenkenkä in 2025 24

Helva Launokoski: Minun polkuni nukketeatterin äärelle 28

Erzsébet Tamás: Educational Opportunities of Puppetry 30

Tomorrow 15th Turku International Puppetry Festival 32

Joulupukki-nuken nimeämiskilpailu 33

Sampo Festival 2024 34

Mr Punch in Finland 36

Karen Smith: HYVÄÄ 40 VUOTTA, SUOMEN UNIMA! 38

Suomen UNIMAn kansainväliset edustajat 39

JUHLAVUOSI

UNIMA
Maailman nukketeatteriväen yhteistyöjärjestö UNIMA (Union Internationale de la Marionnette) on perustettu Prahassa 1929 ja se on maailman vanhin teatterijärjestö. UNIMAn tavoitteena on toimia poliittisista, uskonnollisista ja rodullisista näkemyksistä riippumatta nukketeatterin edistämiseksi kaikkialla maailmassa. Järjestöön kuuluu tuhansia nukketeatteritaiteilijoita yli 90 maasta, kaikilta viideltä mantereelta.

SUOMEN UNIMA RY
Suomen UNIMA ry on perustettu 11.2.1984. Se kuuluu kansainväliseen nukketeatteriliitto UNIMAan noudattaen sen toimintaperiaatteita ja sääntöjä. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää nukketeatteria eri tavoin Suomessa ja ulkomailla sekä kehittää nukketeatterialan kansainvälistä yhteistyötä.

PÄÄTOIMITTAJAN TERVEHDYS

Toimittajana keskeinen tavoitteeni on luoda mukaansatempaava ja kiehtova lukukokemus, joka ei ainoastaan informoi, vaan myös inspiroi ja yhdistää lukijoita eri tasoilla.

Pyrin edistämään suurempaa arvostusta nukketeatteria kohtaan ja sen monimuotoisia ilmenemismuotoja, samalla rohkaisten vuoropuhelua ja tutkimusta alalla. Toimittajan työni kautta haluan herättää innostusta ja puolustaa nukketeatterin tunnustamista Suomessa, sitoutuen suomalaisen nukketeatterin näkyvyyden ja arvostuksen edistämiseen, tavoitteenani nostaa suomalainen nukketeatteri maailmanlaajuisesti esiin. Esittelemällä suomalaisten nukketeatterin taituruutta ja kekseliäisyyttä, toivon voivani vaikuttaa globaaliin keskusteluun nukketeatterista ja vahvistaa Suomen asemaa nukketeatterin huippuna.

Lopulta intohimoni nukketeatteria kohtaan motivoi minua puolustamaan sen jatkuvaa kasvua ja kehitystä, ja olen sitoutunut vahvistamaan niitä ääniä ja tarinoita, jotka tekevät nukketeatterista niin kiehtovan ja kestävän taidemuodon.

As an editor, my primary focus is on creating an engaging and captivating reading experience that not only informs but also inspires and connects with readers on different levels.

I aim to cultivate a greater appreciation for puppetry and its diverse expressions, while also encouraging dialogue and exploration within the field.

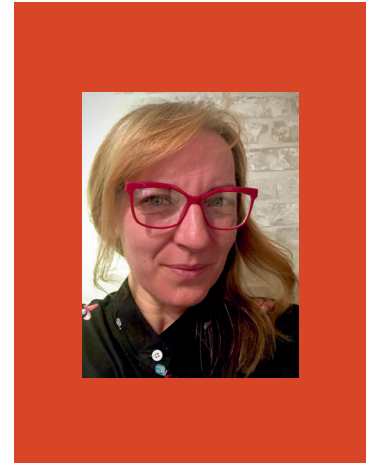
Through my work as an editor, my aim is to spark enthusiasm and advocate for the recognition of puppetry in Finland. I am committed to promoting the visibility and recognition of Finnish puppetry with the overarching aim of championing Finnish puppetry worldwide.

By showcasing the talent and ingenuity of Finnish puppeteers, I hope to contribute to the global conversation surrounding puppet theatre and solidify Finland's position as a hub for puppetry excellence.

Ultimately, my passion for puppetry drives me to advocate for its continued growth and evolution, and I am dedicated to amplifying the voices and stories that make puppetry such a captivating and enduring art form.

Editor-in-Chief

Nukketeatteri 2024
ISSN 1799-0521

PÄÄTOIMITTAJA
Erzsébet Tamás

ULKOASU & TAITTO
Erzsébet Tamás

TOIMITUKSEN YHTEYSTIEDOT
nukketeatterilehti@gmail.com

KIRJOITTAJAT TÄSSÄ NUMEROSSA:

Helva Launokoski, Jaana Lallukka, Karim Tsarkov, Marja-Liisa Lintunen, Cosimo Galiano, Timo Väntsi, Erzsébet Tamás

KANNEN KUVA

'Akárki' from project The call of the Forest
Erzsébet Tamás Kuvaaja: Michael Kantola

TAKAKANNEN KUVA

Angelika ja kuumat paikat Tehdas Teatteri
Kuvan on ottanut Matti Vahtera

JULKAISIJA
Suomen UNIMA ry
Nukketeatteritalo
Lepolantie 19
00660 Helsinki
www.unima.fi
unimafinland@gmail.com

TILAUSHINTA
20€/vuosi. UNIMAn jäsenille
lehti sisältyy jäsenmaksuun.

TERVEHDYS UNIMAN TOIMISTOLTA!

Jaana Lallukka

Kuvat: Tua Hautamäki

Koen Nukketeatteri-lehden tärkeäksi erityisesti tänä 40 v.-juhlavuotenumme. Nukketeatteri-lehti yhdistää meitä ja kertoo viimeisimpiä kuulumisia alaltamme. Hyviä lukuhetkiä!

Matkatavara kateissa
Juhlassa esiintyi Nukketeatteri Hupilainen

UNIMA Suomen perustajajäsenet : Marjut, Majut Tawast, Ulla Raitahalme and Esa Pakarinen jr.

SUOMEN UNIMAN 40 V-JUHLAA

JUHLISTAVA VUOSI

Suomen UNIMAn 40 v-juhlaa ja Suomalaisen nukketeatterin päivää vietettiin Pakilan Nukketeatteritalossa sunnuntaina 11.2.24

Juhlassa huomioitiin Suomen UNIMAn perustajajäseniä, joita paikalle pääsi 3 henkilöä, Ulla Raitahalme, Maiju Tawast ja Esa Pakarinen jr. Saimme tervehdysten Australiasta UNIMAn presidentiltä Karen Smithiltä.

Juhlavuotemme suojelija, professori Esa Kirkkopelto piti juhlavan puheen.

Edellisen nukketeatteritekopalkinnon saaja Metropolitan Puppets esitti Nukketeatterin julistuksen vuodelle 2024 meille kaikille. Julistus löytyy unima.fi-sivulta.

Vuoden 2023 nukketeatteriteko -tunnustuksen sai Jose Johanna Salo, tulisieluisesta ja monipuolisesta nukketeatteritoiminnasta pohjoisimmassa Suomessa ja kansainvälisillä näyttämöillä.

Juhlassa esiintyivät Nukketeatteri Hupilainen ja Teemu Majuri -kiitos teille!

Kiitos kaikille, teitte upeat juhlat! Eläköön nukketeatteri!

Juhlavuottaan viettävä Suomen UNIMA haluaa onnitella myös merkkipäivää viettäviä nukketeattereja:

Nukketeatteri Nirunaru 50 v., Teatteri Mukamas 45 v, Nukketeatteri Hupilainen 40 v. ja Nukketeatteri Piironginlaatikko 40 v.

Lämpimät onnittelut ja iloista juhlavuotta!

TEATTERI MUKAMAS 45 VUOTTA

Valokuva on esityksestä Lumikki, Dramaturgia ja ohjaus Josef Krofta, Tšekki, Näyttelijä: Merja Pöyhönen Ensi-ilta 19.9.2004

Teatteri Mukamas on vuonna 1979 perustettu tamperelainen ammattinukketeatteri, jonka esitykset tuovat yhteisiä elämyksiä lapsille ja aikuisille. Teatterin idyllinen kotinäyttämö sijaitsee Tampereen Pispalassa, vanhassa VPK:n talossa.

2024 on Teatteri Mukamakselle varsinainen juhlavuosi. Sen lisäksi, että teatteri täyttää 45 vuotta, myös Mukamaksen erityinen kansainvälinen nukketeatterifestivaali viettää 25-vuotisjuhlavuottaan.

Nyt onkin aika muistella teatterin perustajan ja festivaalin taiteellisen johtajan Mansi Styczin kanssa, mistä tapahtumat saivat alkunsa.

Festivaali sai alkunsa hyvin orgaanisesti, kun Teatteri Mukamaksen perustajat Mansi Stycz ja Anna-Liisa Tarvainen yhdessä tuumin totesivat ulkomailla esityksiä katsellessaan, että näin hienot teokset täytyisi saada myös Suomeen, muidenkin nähtäväksi. Yksi kaksikon alkuajatuksista teatteria perustaessa olikin:

”IKKUNAT AUKI EUROOPPAAN!”

Kuva: Festivaalin taiteellinen johtaja Mansi Stycz Omskin festivaalilla Länsi-Siperiassa v. 2017

Tuula Martikainen

Kuvat: Nukketeatteri Nirunaru

NIRUNARUN 50- VUOTISPÄIVÄSTÄ

Nirunaru täytti 50 vuotta lokakuussa 2023. Juhlavuoden merkittävä tapahtuma oli 50-vuotisjuhlanäyttely Kuokkanen museoraitilla. Museoraitti on Lempäälän kunnan ja Lempäälä-Seura ry:n yhteisesti omistama ja ylläpitämä museoalue.

Näyttely oli avoinna 21.5. - 17.8.2024.

Nirunarun perustaja Tuula Martikainen on Lempäälästä kotoisin. Hän perusti Nukketeatteri Nirunarun Huittisissa vuonna 1973, jolloin hän oli Huittisten kauppalan kirjastonhoitaja. Nirunarun toiminta jatkui Tampereella vuonna 1978, jolloin Tuula Martikaisen työpaikka vaihtui Tampereen kaupunginkirjastoksi.

Nirunaru on 4 vuotta vanhemman Haiharan nukketeatterin jälkeen toiseksi vanhin yhtenäisesti toiminut harrastajan nukketeatteri Suomessa. Näytelmiä lapsille on kirjoitettu, dramatisoitu ja esitetty yli sata eri näytelmää: vanhoista saduista uusiin tarinoihin ja kertomuksiin. Näytelmiä aikuisille on tehty satoja, klassikkonäytelmiä ja henkilökohtaisia tarinoita ja elämäkertoja.

Katsojia on ollut vuosittain 1 800-3 500, yhteensä yli 100 000. Esityspaikkoja on ollut etelästä pohjoiseen, idästä länteen, kirjastoissa, kouluissa, päiväkodeissa, vanhainkodeissa, juhlatiloissa, ravintoloissa, hotelleissa, kodeissa, mökeillä, työpaikoilla, luentosaleissa, jopa eduskunnassa. Tilaa ja esityspaikkoja on ollut yli 650.

Näyttelyssä olevien nukkien tekijöitä on paljon. Vanhimmat nuket on ostettu Irja Raninilta ja Mirjam Skarpilta. Lisäksi Huittisten ajoilta (70-luvulta) on kirjastonhoitaja Elisa Kiiverin tekemät nuket Kolme pukkia. Elisa oli aktiivinen Nirunarulainen. Näiden lisäksi nukentekijöitä on paljon. Nirunarulaisia nukentekijöitä ovat olleet: Leena Karjarinta, Päivi Karlstedt, Hannele Nieminen, Henrika Nieminen ja Annukka Nurmi. Hannele Nieminen sai syntymäpäivälahjaksi Anna-Liisa Tarvaisen nukentekokurssin. Kurssilla tehtiin 6 nukkea ja nukkien tekoon osallistui Hannelen lisäksi useampi nirunarulainen.

NUKKETEATTERI HUPIILAINEN 40 VUOTTA ELÄMYKSIÄ

Kuvat Studio Torkkelin

Nukketeatteri Hupilainen aloitti toimintansa vuonna 1984. Toiminnan tueksi perustettiin Nukketeatteri Hupilaisen Kannatusyhdistys ry. Teatterin kotinäyttämö on 50-paikkainen teatteritalo Parvula Kangasalla. Teatteritalossa, esitysten lisäksi, pidetään nukketeatteriin liittyviä kursseja.

*Tiimi, joka on valmistanut uuden näytelmän:
Kolme lystikästä, ohjaaja Jyrki Tamminen, perustuu Tuula Kallioniemen kirjoihin, dramatisointi Sinikka Meurman, nuket Tuula Torkkeli, puvustus Niina Kettunen-Niemi, musiikki: Kristiina Tanhua-Laiho, tekniikassa: Irmeli Lyytinen
terveisin Tuula Torkkeli*

Nukketeatteri Hupilainen järjesti yhdessä Kangasalan kaupungin kanssa Kangasalan Nukketeatteripäivät joka toinen vuosi yhteensä 14 kertaa. Viimeisen kerran päivät järjestettiin vuonna 2017. Päivillä esiintyi sekä suomalaisia että ulkolaisia nukketeatteriryhmiä.

Nukketeatteri Hupilainen on osallistunut nukketeatterifestivaaleihin Suomessa (esim. Valofestivaali Joensuussa, Nukketeatterin Näyteikkuna Helsingissä, Mukamas festivaali Tampereella) sekä Puolassa Jelenia Górassa ja Saksassa Magdeburgissa.

Vuonna 2003 Nukketeatteri Hupilainen voitti Valtakunnallisen Nukketeatterikilpailun ensimmäisen palkinnon näytelmällä Ihmemaa Oz. Vuonna 2019 teatteri esiintyi Hollannissa Rotterdamin Merimieskirkossa.

HYVÄÄ 40-V. SYNTYMÄPÄIVÄÄ PIIRONGINLAATIKKO

Näyttelykutsu, kuva
nukkenäytelmästä
Pikku pikku Liisan seikkailut
(ohjaus Kittä Sara)

Juhlavuosi alkoi Nukkejuhlat -näyttelyllä Uudessakaupungissa. Esillä oli poimintoja Piironginlaatikon nukeista, lavasteista, rekvisiitasta sekä valokuvia näytelmistä vuosina 1984-2024. Ohjelmallisissa avajaisissa Uudenkaupungin Teatterissa toiminut teatterinjohtaja Jukka Tyrväinen piti juhlapuheen. Nukketeatteri Piironginlaatikko esitti katkelman nukkenäytelmästä Lukemisen Supervoimaa (ohjaus Mikko Rantanen). Piironginlaatikon näyttelijä Raimo Nummela lausui lopuksi runon. Vuonna 2023 julkaistu lasten kuvakirja Huopalan hiiret ja luonnon lumo (Kerttu Aaltonen, Karoliina Lehmusvirta) oli myös esillä ja gallerian uunissa seikkailivat kirjan hiirinuket. Kevään näyttelyn jälkeen ohjelmia on läpi vuoden.

Näytelmästä *Mateli*, nukke (Pietari Ikonen) ja Kerttu Aaltonen

VOISIKO NUKKE OLLA SUOJA

Marja-Liisa Lintunen

UNIMA:n 40-vuotisjuhlassa professori Esa Kirkkopelto, juhluvuoden suojelija, kysyi puheessaan voiko nukke toimia suojelijan roolissa ja jättää pysyvän vaikutuksen. Suojaaminen voi olla fyysistä tai psyykkistä, ja suojelijan tehtävänä on suojata ja säilyttää. Ketä, mitä ja miltä tulisi suojella? Onko kiire suojella erityisesti lapsia digilaitteiden vaaroilta? Esineillä, voi olla kaksijakoinen luonne, ne toimivat sekä välttämättöminä työkaluina että mahdollisina vaaroina. Suojeluesineitä loivat alkuperäiskansat ymmärtääkseen elämän kaksijakoisuutta. Animismissa uskottiin, että kaikella oli sielu, ihmisillä, eläimillä, kasveilla ja elottomilla esineillä. Patsaita tehtiin edustamaan edesmenneitä ja niitä kunnioitettiin suojeluritualeissa. Suojeluspyhimysten patsaat jatkavat tätä perinnettä. Naamioita käytettiin pyhissä rituaaleissa suojautumiseen ja henkien kohtaamiseen tai lepyttämiseen. Naamiot symboloivat muutosta ja tarjoavat vapautta arkipäivän rooleista. Ne suojaavat yksityisyyttä ja niitä voidaan käyttää protesteissa anonymiteetin säilyttämiseksi.

Aasiklovnit Salaisen Teatterin esityksestä Sirkus Vilmander. Tarina nuket ja lavastus Raija Laitinen, ohjaus ja sovitus Juhani Joensuu. Esiintyjä Klovni Meipii Marja-Liisa Lintunen. Ensi-esitys 2020.

Turvallinen esine auttaa lasta kehittämään luottamusta ulkoiseen hoivaan ja edistää luovuutta. Winnicott korostaa siirtymäobjektin tärkeyttä kuvitteellisissa leikissä. Turvattomuus ilman rakastavaa hoivaa johtaa aggressiivisiin impulsseihin. Leikki vaatii sisäisen turvallisen aikuisen mielikuvan. Leikki on aktiivista ja vuorovaikutteista toimintaa leikkijöiden ja esineiden välillä, se voi olla yksinkertaista ja luonnollista, kuten kivillä ja kävyillä leikkiminen. Lasten huoneet ovat usein täynnä mainosten leluja, mutta innostus haihtuu nopeasti, jos lelu ei sopeudu uusiin leikkeihin. Pehmoeläimet voivat toimia roolileikeissä koko päivän ja tarjota lohtua yöllä. Lapset heijastavat tunteitaan leluihin, erikäisillä on erilaisia tarpeita ja leikkejä.

Merenneito, Salaisen Teatterin esityksestä Rauhan patalaput. Käsikirjoitus M-L Lintunen, Ohjaus Kaija Viinikainen, nuket Helena Marsden, esiintyjät M-L Lintunen ja Päivi Lehmusvuori. Ensi-esitys 2023.

*Rauhansänky, Salaisen Teatterin esityksestä
Rauhan patalaput.*

KATSOJAN KOKEMUS ON OLENNAINEN OSA ESINEEN ELOLLISTAMISTA/ ELÄVÖITTÄMISTÄ

Tutkija Katriina Andrianov tutkii nukketeatteria, teatteria ja yleisön osallistumista. Hän väittää, että yleisö jää usein passiiviseksi tarkkailijoiksi teatteriesityksissä, jotka ovat itseriittoisia kuten itsestään leikkivät lelut. Andrianov pohtii, että nukketeatterissa nukkiin ja esityksen täydellisyys ei jätä usein tilaa katsojan kokemukselle ja osallistumiselle. Hän korostaa, että esineen animoiminen edellyttää sen kohtelemista elävänä/elollisena ja että katsojan kokemus on olennainen osa esineen elollistamista/ elävöittämistä. Vanhat esineet näyttämöllä voivat viestiä kulttuurisia merkityksiä ja konnotaatioita, mikä tekee niistä erityisen dramaattisia.

Olen tehnyt yli viiden vuosikymmenen ajan nukketeatteria ja huomannut yleisön nuorentuneen. Jopa monet 7-8 -vuotiaat pitävät leikkimistä lapsellisena. Nuoret kamppailevat kasvamisen kanssa, tuntevat olonsa vaivautuneeksi kehon muutoksista ja etsivät omaa identiteettiään. Sosiaalinen media vaikuttaa ja kiihdyttää kulutusta, mikä johtaa mielenterveysongelmiin. Esineet, kuten matkapuhelimet, kontrolloivat meitä ja manipuloivat käyttäytymistämme. Amerikkalainen sosiaalipsykologi Jonathan Haidt varoittaa ihmisten välisten suhteiden heikkenemisestä fyysisestä virtuaaliseen vuorovaikutukseen siirtymisen vuoksi. Hän ehdottaa leikkiä, kuten nukketeatteria, vastapainoksi virtuaalimaailmalle. Haidt uskoo, että taiteella on terapeuttinen vaikutus sekä luojille että katsojille, se tarjoaa mahdollisuuden samaistua muihin ihmisiin, tunteisiin ja kysymyksiin, sekä oppia tuntemaan muita eri näkökulmista.

*Leppä1, Salaisen Teatterin esitys Lennetään leppäkerttu.
Käsikirjoitus, nuket, lavastus ja esiintyjä Marja-Liisa
Lintunen, Ohjaus
Juhani Joensuu. Ensi-esitys 2018.*

Nukketeatteri voi olla suojaava tila teini-ikäisille, se voi mahdollistaa heille roolien ja tunteiden tutkimisen turvallisessa ja luovassa ympäristössä. Nukketeatterin kautta nuoret voivat purkaa aggressiivisia tai ihanteellisia fantasioita hallitulla tavalla ja saada arvokkaita kokemuksia ryhmässä. Nuket voivat toimia peleinä, jotka auttavat teini-ikäisiä navigoimaan omien identiteettiensä ja sisäisten maailmojensa läpi. Nukkien kanssa työskentely työpajoissa voi hyödyttää kaikenikäisiä yksilöitä, kasvattaa sinnikkyyttä ja tarjota sanattoman kanavan itseilmaisuun. Ujoille esiintyjille nukketeatteri tarjoaa vapauttavan mahdollisuuden ilmaista lahjakkuuksiaan näyttämön takana. Leikkiminen nukeilla ja esineillä edistää henkistä hyvinvointia mahdollistamalla erilaisten tunteiden ja kokemusten turvallisen ilmaisun. Se auttaa erottamaan fantasian ja todellisuuden toisistaan ja auttaa käsittelemään muutoksia symboliikan ja vertauskuvien avulla.

Nukketeatteri on aistillinen taiteen muoto, joka rohkaisee yksilöllisyyttä ja vuorovaikutusta, edistää myötätuntoa ja kunnioitusta muita ja ympäristöä kohtaan. Yleisesti ottaen nukeilla ja esineillä leikkiminen voi johtaa ympäristöystävällisempään kulutuskäyttäytymiseen.

**LEIKKIMINEN NUKEILLA JA
ESINEILLÄ EDISTÄÄ
HENKISTÄ HYVINVOINTIA
MAHDOLLISTAMALLA
ERILAISTEN TUNTEIDEN JA
KOKEMUSTEN
TURVALLISEN ILMAISUN**

UUSI REMONTOITU KOTTALLI PIKKU AASIN NUKKETEATTERILLE

Cosimo Galiano
Kuvat Olli Pokela

Kiitämme kaikkia! : ammattilaisia, ystäviä, lahjoittajia, tukijoita, vapaaehtoisvoimia..., jotka ovat osallistuneet työtilojemme remontin toteuttamiseen.

Olemme onnistuneet yhdessä muuttamaan nämä tilat (entinen sotilassauna – rakennus 32) uusiksi nukketeatteri- ja työtiloiksi.

Työt ovat olleet käynnissä tammikuusta 2023 helmikuuhun 2024.

Vuodesta 2006 lähtien vaasalainen Nukketeatteri Pikku Aasi – Dockteatern Lilla Åsnan on osallistunut Vaasan kulttuurielämään luoden hahmo- ja nukketeatterin avulla uusia kohtaamiskanavia ihmisten ja kaupungin välille. Nukketeatteri on oiva tapa mahdollistaa lapsen kasvun ja kokonaisvaltaisen kehityksen.

Vuosien mittaan laajentunut nukketeatteri antaa ja välittää yhteenkuuluvuuden tunnetta, joka kasvattaa sosiaalista ja kulttuurista arvotasa.

Pikku Aasin Nukketeatteri on tilaisuus löytää uudelleen perinteet sekä omat ja muiden ihmisten tarinat. Se on yksi perusarvoista, jonka eteen on tehtävä työtä, jotta uudet sukupolvet voivat kasvaa inhimillisesti ja ennen kaikkea mielikuvituksellisesti. Nukketeatteri mahdollistaa lapsen kasvun ja kokonaisvaltaisen kehityksen. Leikiltä tuntuvan toiminnan kautta syntyy tilaisuuksia, jotka mahdollistavat niin henkilökohtaisen kasvun kuin sen yhteisön kasvun, jossa Nukketeatteritapahtuma järjestetään.

Nukketeatterimme toteuttaminen mahdollistaa kanavan avaamisen vuoropuhelulle, kommunikaatiolle ja yleisön osallistumiselle erilaisten taiteellisten ilmaisumuotojen keinoin.

**NUKKETEATTERI
MAHDOLLISTAA
LAPSEN
KASVUN JA
KOKONAIS-
VALTAISEN
KEHITYKSEN**

Kuvassa, Cosimo Galiano (teatterin ohjaaja) ja Anna Hohuleva "Lamousse" (nukettaja, ompelija, lavastaja, nukenrakentaja)

UNIMAN PUHETTA NUKEISTA TULEE TAAS!

Puhetta nukeista- nukketeatteritaiteilija Jyrki Tamminen kertoo tiestään nukketeatterin pariin. Haastattelijana Timo Väntsi.
Koko haastattelun löydät seuraavasta Nukketeatteri-nettilehdestä.

Timo: Miten olet aikoinasi löytänyt nukketeatterin pariin?

Jyrki: En tiedä, mihin ikävuoteen siirryttäisiin. Siirrytään vaikka lähes 60 vuotta taaksepäin. Tuossa kaivoin vanhoja kuvia. Kun olin 6-7-vuotias, minulla on mikkihiiri -käsinnukke saatuna joulupukilta. Siitä se varmaan lähti. Kun sanotaan, miten valitsit, niin nukketeatteri valitsi minut.

Siitä se sitten lähti. Olin aika yksinäinen lapsena. Jotenkin tuli tämä leikki ja nukke mukaan tähän omaan elämään, rikastuttamaan.

Kävi niin, että kun menin kouluun, silloisen oppikouluun, niin sitten juttelin parille kolmelle kaverille, että kiinnostaisiko teitä tällainen toiminta, että jos perustettaisiin nukketeatteri. Niin me se perustettiin yhden kaverin kotiin. Pahvilaatikossa tehtiin sellainen kurkistusluukku. Minä olin valomiehenä. Minulla oli taskulamput, joissa oli värvaihtoehtoja. Sen teatterin nimi oli Ave. Kovasti luettiin silloin Asterixeja ja tämmöisiä muita. Ja siitä se sitten syntyi.

Meitä oli aluksi kolmen joukko, kolme lystikästä. Sitten tuli vielä neljäs myöhemmin mukaan. Sitten me siirryttiinkin jo, kun me saatiin jo harjoitustilatkin, aloitettiin rakentamaan pieni nukketeatterikiertue, nukketeatterisysteemi ja meillä oli aika paljon esityksiäkin mm. kirjastoissa ja kaikkialla. Olihan se aika erikoista, kun neljä miesoletettua oli siinä.

Timo: Minkä ikäisiä olitte silloin?

Jyrki: Me oltiin varmaan 13-14 vuotiaita.

Ja silloin oli se hyvä työnjako, että minä tein nuket, opettelín tekemään nukkeja. Silloin kova sana oli tämä vessapaperi ja liisterisysteemit. Ja polkuompelukoneella tein niitä vaatteita ja näin. Ja yksi meistä teki sitten sitä tekniikkaa ja yksi käsikirjoitti -tämmöinen systeemi.

T: Onko nämä muut ystävät edelleen mukana nukketeatterissa?

J: Ei, heistä yhdestä tuli verovirkailija ja yhdestä tuli kaupungin liikennesuunnittelija ja yhdestä tuli kanttori. Omia polkuja lähtivät kulkemaan koulun jälkeen.

Minulle jäi tämä nukketeatteri sillä tavalla, että lukion viimeisenä vuonna soitin - siihen aikaan oli vielä puhelinkoppeja - oli Tampereen ylioppilasteatterin pääsykokeet. Minä soitin sinne ja muistan vielä, kun kysyin puhelinkopissa Koskipuistossa, että saako teille hakea, vaikka ei olekaan vielä ylioppilas? Sitten minä menin sinne pääsykokeisiin. Ei se varmaan niin kovaa karsinta siihen aikaan ollut. Se lähti sitten sieltä ja siellä tein sitten aika montakin vuotta erilaisia nukkejuttuja. Eka ohjaus oli Pikku Prinssi. Sitten tehtiin Uspenskin Alas taikavirtaa. Sitten tehtiin Lohikäärme dragon, tällainen allegoria vallasta Stalinin ajan historiasta. Se oli vähän aikuisille suunnattu juttu.

Sitten perustettiin sinne Ylioppilasteatteriin Nukkepaja. Meiltä tuotettiin sieltä joka vuosi ainakin yksi tällainen esitys.

T: Eli Tampereen ylioppilasteatterissa on ollut selkeä nukke-buumi jossain vaiheessa. Mitä vuosi on ollut silloin?

J: 80-luvulla, siihen aikaan 80- luvun alussa.

Sitä sitten tehtiin. Tehtiin paljon muutakin. Ihan draamanäyttelijän rooleja. Sinne sain aina sekoitettua pikkuisen jotakin nukketeatteria ja ohjaajat eivät pitäneet sitä pahana.

T: Että olivat ihan kiinnostuneita?

Kyllä. Siitä kulkikin sitten tie Teatteri Mukamakseen näyttelijäharjoittelijaksi. Siitä se ammatillinen puoli lähti sitten enemmän.

T: Mukamaksessa olet ollut myöhemminkin vierailevana näyttelijänä ja ohjaajana. Liittyikö lapsuuden Ave nukketeatteri myös Tampereeseen?

J: Kyllä. Olen paljasjalkainen tamperelainen Lapsuuteni ja nuoruuteni asuin Armonkalliossa ja Ave Nukketeatteri liittyy Tampereeseen nimenomaan.

T: Miten analysoit tätä, että lapsuudessa ja nuorena aikuisena kiinnosti nukketeatteri? Mitkä asiat ne olivat, jotka houkuttelivat nukketeatterin pariin? Onko nämä asiat edelleen samoja, mitkä sinua kiinnostaa nukketeatterissa? Onko ne muuttuneet?

J: Sanotaan näin, että koen asiat, jotka veivät myös toiseen ammattiin, antoivat leikin ja tarinankerronnan. Minulle on luettu paljon ja olen lukenut paljon lapsena. Olen ollut aika paljon omassa mielikuvitusmaailmassani. Nukketeatteri on tullut

selkeää jatkoa leikille aluksi. Siitä on muodostunut unelma, että tämä voisi olla jopa

joskus jotakin sellaista, missä ei olisi miettinyt heti mitä ammatillista, mutta

esiintymishalu oli kova. Siinä oli yksi sellainen tärkeä asia, että minulla oli lapsena

paljon leikkauksia kasvoissa. Tehtiin erilaisia pienestä pojasta lähtien. Olin paljon sairaalassa siitä syystä. Nukketeatteri antoi mahdollisuuden. Minulla oli rohkeutta esiintyä. Hirveä esiintymishalu, mutta ei ollutkaan tarvetta olla heti esillä.

Ylioppilasteatteri toi sitten muutoksen.

T: Silloin 80-luvulla, kun olit kasvanut aikuiseksi, miltä näytti, voisiko nukketeatterista tulla ammatti, oliko silloin

kanavia, että nukketeatteria voisi tehdä työkseen?

J: Minä tein sellaisen ratkaisun aluksi, että kun sain ylioppilastodistuksen käteeni, niin lähdin tutkimaan mahdollisuuksia ulkomailla. Minulla oli aluksi haaveena lähteä

Puolaan opiskelemaan animaatiota. Siihen aikaan puolalainen animaatio oli kova sana, oli nämä Nalle Luppakorvat, jotka pyöri teatterissa. Se oli haave, mitä lähdin tutkimaan. Sitten sattuneesta syystä Puolassa oli aika ankeat ajat, että oli sotatilaa.

Koulutkaan eivät olleet niin avoimia, että se kaatui siihen.

Tämä tilanne muuttui sillä tavalla, että kun pääsin Mukamukseen töihin, niin meillehän tuli ohjaamaan 1984 Josef Krofta Hradec Královésta. Häneltä aloin kysyä, että mitä minun kannattaisi tehdä. Olisiko minun mahdollisuutta hakeutua? Siinä aikaan ei Suomessa ollut mitään koulutuslinjaa. Saattoivat olla

opistotaseoisia, taikka kansalaisopistoissa joitakin kursseja oli. Minä halusin, että se olisi enemmän yliopistotasosta. Josef sanoi, että hae Prahaan, heidän Esittävien taiteiden Akatemian nukketeatterilinjalle.

Siihen aikaan oli vielä Suomen opetusministeriöllä opiskelijavaihto. Kun minä pyrin

sinne, niin sieltä pyrki joku Suomeen. Tiedän, että Tsekkoslovakiassa ja Suomella oli

siihen aikaan erittäin lämpimät suhteet, koska presidenttimme Urho Kekkonen ja Gustav Husak tulivat hyvin toimeen. En tiedä, oliko siinä politiikkaa, silloin oli Suomella ja Tsekkoslovakiassa aika kiinteä kulttuuri-, sekä tiede-, että taidevaihto. Ja se nimenomaan oli sen Opetus- ja kulttuuriministeriön kautta. Sitten sain sen myönnön ja sinne sitten lähdin. Lähdin sitten 1986 opiskelemaan vuodeksi. Ja siitä sitten enemmän kipinää tuli.

T: Koetko, että se oli merkittävä vuosi?

J: Se oli kaiken kaikkiaan merkittävä vuosi. Se oli järisyttävä vuosi siihen aikaan, että oli kovasti muutosta ilmassa Tsekkoslovakiassa.

Jyrki Tamminen
Kuva: Marjukka Irm

**KOKO HAASTATTELU
JULKAISTAAN PIAN
NUKKETEATTERILEHTI.COM
SIVULLA**

Johdanto - Huomasimme, että nukkehahmo on hyvin yleinen Siperian saduissa. Näiden nukkien kuvaukset ovat hyvin etnografisia - ne kuvaavat melko tarkasti rituaalikäytännöissä käytettyjä nukkeja. Nämä nuket olivat shamaanien käytössä henkien ja jumalien kuvittamiseen. Muut olivat metsästäjien käytössä menestyksekkään metsästyksen varmistamiseksi, parantajien käytössä tervehdyttävien tarkoitusten vuoksi ja taivaankultin seuraajien käytössä maan ja karjan hedelmällisyyden varmistamiseksi. Mutta näiden rituaalisten nukkien lisäksi oli myös lasten leikkien käytössä oleva nukke, jolle annettiin myös taianomaisia ominaisuuksia. Ajateltiin, että nukke voisi herätä henkiin, tuoda onnettomuutta tai päinvastoin olla inspiroinnin, onnen ja menestyksen kohde. Nämä kaksi nukketyyppiä ovat olleet lukemattomien tarinoiden ytimessä.

Sadunkertoja - Kuten tiedetään, vielä 1900-luvun alussa shamaani toimi kylissä satuja kertovana henkilönä. Tutkijat ovat tulleet johtopäätökseen, että sadunkertojan taito juontaa juurensa shamanistisesta toiminnasta. Useissa saduissa, joissa esiintyy nukkeja niiden rituaali kuvauksineen osoittaa, että shamaani-sadunkertoja usein käytti saduissaan shamanistista käytäntöään, jossa nämä nuket olivat rituaalisessa roolissa. Täten voidaan olettaa, että näitä nukkeja käytettiin myös itse tarinan kertomisessa. Ajan myötä, kun shamanistinen käytäntö kiellettiin, maalliset sadunkertojat tulivat ainoaksi tiedonlähteeksi siitä, millaisia olivat shamaani-sadunkertojan esitykset nukkeineen. Itse asiassa nukkeja sisältävissä saduissa näemme kuvauksen nukketeatteriesityksistä, jotka ovat joskus olleet olemassa Siperian kansojen keskuudessa.

SIPERIAN SATUJEN TEATRAALISUUS

Karim Tsarkov
Kuvat Karim Tsarkov

*Karim Tsharkov: Biliktu Bakshi - Kiven henkeä etsimässä.
Ohjaus Tsharkov, lavastus Viktoria Karaivanova, musiikki Aleksander Dmitriev,
äänet Pete Kulmanen. Ensi-ilta 2013*

Nukke - sadun päähenkilö: Mansin sadussa "Kaksi hiirtä ja nukkevaimo" puhutaan kauniista nukesta, joka oli tarkoitettu kuninkaallisten lasten leluksi, mutta joka päätyi vahingossa navettaan. Siellä nukke tapaa nälkäisen hiiren, he menevät naimisiin ja pian hiirestä tulee hiirikuningas, joka valloittaa koko kuninkaanlinnan. Lopulta tämä hiiri kuolee sodassa ihmisiä vastaan. Sitten nukke menee naimisiin hiirikuninkaan veljenpojan kanssa, ja pian hänestä tulee erittäin menestyvä metsästäjä. Tässä sadussa näemme, miten nukkeen liittyvä liitto antaa heikoille ja pienille hiirille yliluonnollisen älyn, voiman ja menestyksen. Nukella on jonkinlainen taianomainen voima. Nukke ei puhu sadussa - kaikki sen päätökset, ajatukset ja halut selitetään meille kertojan kautta. Näin ollen tämä nukke toimii jonkinlaisena vertauskuvana, vaikka sen alkuperäinen tarkoitus olikin olla lasten lelu. Nukkeen liittyy sisäinen muutos. Huolimatta sen kauneudesta ja hauraudesta, se tulee hyvin kostonhaluiseksi kuninkaallista perhettä kohtaan, joka hylkäsi sen talon navettaan. Sen kostettuaan kuninkaalliselle perheelle, nukke muuttuu uudelleen sisäisesti. Siitä tulee lempeä, huolehtiva vaimo. Tässä sadussa on mielenkiintoista, miten nuket ja lasten lelut sulautuu yhdeksi muuntautuvaksi hahmoksi. Käytännössä kolme erilaista nukkea yhdistyvät yhdeksi hahmoksi, mikä monimutkaistaa nukkehahmon luonnetta, sen kykyä muuttua ja kehittyä. Samalla nukkeen liittyy täysin inhimillisiä tunteita, jotka herättävät katsojan tai kuulijan myötätunnon ja edesauttavat katsojaa samaistumaan nukkeen. Nämä ovat viattomuus, hylkääminen, vaara, selviytyminen, kosto ja rakkaus.

Juonien kehitys - Nukkesatujen tarinoiden kehityksessä on epäilemättä kaksi vaihetta: 1) rituaalikäytännön juonien kerääminen ja 2) kerättyjen juonien erilainen henkinen tarkastelu. Ensimmäisessä tapauksessa juonien kerääjänä oli shamaani-sadunkertoja, jonka tehtävänä oli välittää kuulijoille kaikki vaarat, jotka liittyivät uskonnollisten tabujen rikkomiseen ja niiden yhteys ihmisten ja eläinten elämään. Shamaani-sadunkertoja käytti erilaisia nukkeja shamanistisessa toiminnassaan. Jokaisella näistä nukeista oli oma tarinansa ja siihen liittyvä selitys. Toisessa tapauksessa nukke saa satujen tarinoissa symbolisen merkityksen ja siihen liittyvä juoni pukeutuu moraaliseen merkitykseen. Tässä yhteydessä sadun nukke heräsi eloon taianomaisesti, tämä ei enää millään tavalla liittynyt shamanismin henkiin ja sen uskonnollisiin rituaaleihin. Shamaanisatujen maailmankatsomuksessa kaikki hahmot olivat henkiä menneisyydestä kuten kuulijoiden esi-isiä, erilaisia eläimiä ja zoomorfisia olentoja. Maallisten satujen hahmoja ei koettu todellisiksi olemassa oleviksi menneisyyden hengiksi, vaan satuhahmoiksi, jotka ainoastaan kuvastivat hahmoja menneisyydestä.

**“ NUKKEEN
LIITTYY
SISÄINEN
MUUTOS. ”**

*Karim Tsharkov: Biliktu Bakshi – Kiven henkeä etsimässä.
Ohjaus Tsharkov, lavastus Viktoria Karaivanova, musiikki
Aleksander Dmitriev, äänet Pete Kulmanen. Ensi-ilta 2013*

Johtopäätös - Siperian ugrilaisissa nukkesaduissa havaitsemme, että ne koostuvat kolmesta osasta: 1) rituaalinen osa, joka liittyy kuoleman henkeen. Kuoleman-hengen nukke oli idoli, jota palvottiin, 2) shamanistinen osa, jossa shamaani-sadunkertoja keräsi tarinan eri rituaaleista käyttämällä monia nukkeja jotka symboloivat esi-isiä, avustajahenkiä, vihamielisiä henkiä jne., 3) maallinen osa, jossa maallinen kertoja kuvasi shamaani-sadunkertojan suorituksia. Tällöin nukke-hahmo sai usein saduissa puhtaasti symbolisen filosofisen merkityksen.

Tämä pieni siperian satuanalyysi paljastaa siperian kansojen nukketeatteriperinteen, joka on ollut olemassa antiikin ajoista lähtien. Saduissa kuvataan yksityiskohtaisesti nuket, joita käytettiin, sekä niihin liittyvät rituaalit. Shamaneilla oli usein useita avustajia, jotka auttoivat häntä ja voidaan olettaa, että samojen nukkein avulla heidän oppilaansa-avustajansa auttoivat heitä myös satujen kertomisessa.

1.RITUAALINEN OSA

2.SHAMANISTINEN OSA

3.MAALLINEN OSA

Lähteet:

*Kirjallisuus: Leena Laulajainen Tammi
Helsinki 1991v. Poika ja kivisilmäsankarit*

Erzsébet Tamás
Photography rights Significant Object

THE CHANGING LANDSCAPE OF PUPPETRY

PART I.

As technology continues to advance, puppetry is no longer confined to traditional forms and materials. The use of animatronics, robotics, digital projections etc. has opened up new possibilities for puppeteers to create immersive and interactive performances. This shift has sparked debates about the authenticity and essence of puppetry in modern theatre, as well as the impact of technology on the art form's cultural significance.

Mervyn Millar, a member of the original creative team for War Horse at the Royal National Theatre of Great Britain, has an impressive portfolio of creative endeavours, including designing Newman, the robot for Sir Paul McCartney's single "Appreciate," and working on the ongoing production of My Neighbour Totoro at the Barbican. Additionally, he is actively engaged with the Puppet Centre, a London-based charity dedicated to the advancement of puppetry and object animation. Mervyn was chosen for the interview based on his active involvement in shaping our modern puppetry art. His work also underscores the important role that the audience plays in a performance, a concept that is truly captivating and integral to shaping his art. The audience's imagination and active engagement are crucial for a meaningful and impactful show.

Mervyn Millar's perspective on puppetry is admirable, highlighting the dedication and passion that puppeteers have for their craft. Mervyn believes that the attention to detail and care in our work allows the true essence of the puppet to shine through 'This is when the puppet really, really, really kind of blossoms.'

Circus 1903, Significant Object. Puppets were designed by Mervyn Millar and Tracy Waller, built by Significant Object ©Jim Lee

The Hatchling A groundbreaking outdoor event. Plymouth in 2021 © Official Significant Object

Aida 2020-2021 Significant Object_Designed and directed puppetry for Opera de Paris © Vincent Pontet

Royal Shakespeare Company on As You Like It. Hymen, the god of marriage, appears to end the play, and was designed by Stephen Brimson Lewis and Mervyn Millar. Mervyn also directed the puppetry. © Topher McGrillis

I am convinced that delving into his artistic approach could offer us a deeper understanding of the art form's trajectory and current standing, advantages and challenges. Eliza: Theatre creators are increasingly embracing digital technology in their productions, possibly in response to the growing engagement with the digital world. I'm curious about your thoughts on puppetry's current state. Where do you think puppetry stands now?

Mervyn: I am excited about the advances in technology that are providing us with new tools. So, you find it won't be visible to the audience necessarily, but in the workshops, people are 3 d printing mechanisms that mean people are able to draw up more precise little joints and things and that is great.

It's not a profound change actually, it's the normal kind of flow of technology moving forward. I'm quite old fashioned in my making, you know. I still draw on paper usually, but I do love new materials that we can work with.

However, I believe the digital aspect of it represents a significant change, doesn't it? I am particularly intrigued by virtual reality and augmented reality technologies. It is fascinating everything within these digital realms is puppetry, and each avatar and animated character utilises techniques familiar to puppeteers.

The art of capturing movement and shaping figures has been mastered by puppeteers for centuries. Digital animators are now delving into this realm. When we talk about these processes, one common problem is the issue of liveness. Things in the digital world can feel pre-recorded or programmed. The ultimate goal is to infuse more life and authenticity into these creations.

But I also love the idea that there are lots of people doing puppetry in their own way - we shouldn't be gatekeepers of it.

E: When it comes to the manipulation, do you feel that, for example, the robot could play a bigger part in the future of puppetry?

M: The idea of robots is interesting, and I think, AI is a bigger challenge that I haven't really given much thought to, but can an AI do puppetry? It's quite a good question. Yeah. Because, what's disappointing about robots is that fundamentally, you know that it always goes back to some kind of programming structure. There's some logical sequence of things.

So a simple robot like a door that opens on its own, if I stand on this, then the door will open. If I take my foot off, this door will close, and that's a robot. You know, then you add in more factors and you end up with a thing that looks like a person, but it still is really limited, the logic of it, the brain of it is not rewarding to interact with. So the liveness is, the liveness is weak and the connection with the audience member is weak.

E: Maybe integrating human expertise with robotics, rather than depending solely on mechanical control, could result in substantial progress in the field of puppetry.

M: Well, and I also think, like, we sort of implied about the virtual reality programmers, that the robot programmers could learn a lot from the puppeteers.

E: I recall reading your book on puppet manipulation. I recollect that it includes an exercise where puppeteers are encouraged to make noises. This exercise is quite beneficial as it helps individuals to separate the two elements.

M: Intellectually, they make a separation between the verbal and the physical. One of the problems with actors improvising is that they use their mouths a lot and they don't use their bodies enough. And one of the problems with puppeteers improvising is that they use their puppet body all the time, but their puppet rarely speaks. Because it's difficult to do both things at the same time, because we separate them in our head. Actually, the puppet is much more alive when it can vocalize a little bit.

And it's easier, probably, a good way in, I think, is mumbling or nonsense language or just making noise. And those shows I love, you know, when you see those internationally a lot, where they have an invented language or a nonsense language, and we understand a lot from that.

E: That's the signs of life. I bring this up deliberately as you have been conducting research on the signs of life. Am I correct that it is still an ongoing project? Are you continuing to collaborate with experts such as neurologists, neuroscientists, and psychologists?

M: It was a sort of discrete project where I went and interviewed a group of scientists - and I suppose it's still open in my head because I never turned it into an artistic output, although I think it affects everything that I do.

But it was a question about - we've been talking about it all along, that I'd noticed that some puppeteers spoke very casually about brain science as if they knew what they were talking about. And I thought, I don't know what I'm talking about, about brain science.

Why don't we find out what the brain scientists think about whether it's possible for the human to fall in love with a puppet or to feel the same as an object.

MIRROR NEURONS

It's interesting to read about mirror neurons, to read about the way that we understand that something else is alive, the way that we can be tricked into thinking other things are alive, that there is a part of the brain that reacts immediately when it perceives something might be alive. It might be wired, some sort of unconscious survivor instinct to recognize that. The brain lacks direct access to the external world, it is relying solely on restricted input from the eyes, ears, and other senses. It's inventing a lot of stuff and it's doing loads of things at the same time, so it's not a linear process. It appears that numerous processes are occurring simultaneously, and the brain is essentially making educated guesses, while your consciousness is not actively making decisions about what is happening.

It's a kind of constantly-refreshing estimate of where things are, of where you are, of who you are, of why things might be happening, what's alive and what's not alive. And so that's I find that very liberating in that, how flawed we all are and how creative we all are every second. And it obviously, I like the things that feed into my theory, so I'm delighted that it helps me believe that the audience are easy, you know, they're just really expert at inventing worlds because they do it all day. All of us do it. From the moment we wake up and we have to decide whether we're the same person as we were.

SIGN OF LIFE

The Hatchling A groundbreaking outdoor event. Plymouth in 2021 © Official Significant Object

NEW

ONLINE
MAGAZINE

SUOMEKSI JA
ENGLANNIKSI

TULOSSA PIAN
COMING SOON

IN FINNISH AND
ENGLISH

NUKKETEATTERILEHTI.COM

THE 50TH ANNIVERSARY OF HEVOSENKENKÄ IN 2025

Teatteri Hevosenkenkä

Interviewer:
Erzsébet Tamás
Photography by
Michael Kantola

INTERVIEW WITH KISRI SIREN THE FOUNDER OF HEVOSENKENKÄ THEATRE

Teatteri Hevosenkenkä, a state-subsidized puppet theatre, will be celebrating its 50th anniversary in 2025.

To mark this milestone, Nukketeatterilehti has conducted an interview with Kisri Siren, one of the theatre's founding members. Kirsi Siren has been honoured with multiple accolades, such as the State Award in 1989, the Espoo Medal in 2009, and the Lifetime Achievement Award from Theater Organizations in 2015. In 2020, Kirsi was also bestowed with the Pro Finlandia Medal of the Order of the Lion of Finland.

Teatteri Hevosenkenkä - Espoo's first professional playhouse - offers an unforgettable experience and the ambiance at Juhannusmäki seems tailor-made for children's theatre. As you step through the theatre doors, you are enveloped in the venue's history, while the refurbished performance spaces provide ideal settings for various productions. The venue resembles a hidden treasure, akin to a secret garden where miracles unfold. Exciting renovations are underway for the high-quality children's theatre.

Kirsi Siren: I have a deep connection to art and culture because of my family background. My grandfather and both my parents were well-known architects in Finland. My siblings are also involved in the arts so I have been surrounded by various forms of art my whole life. Two theatre performances in the sixties had a significant impact on me as a teenager, and I realised that theatre could be something extraordinary. These influences have shaped me to who I am today.

Interviewer: Could you share how everything began at Teatteri Hevosenkenkä? You began as a family theatre with programs for children. How did you come across the location?

K: The initial inspiration came from my sister Sara, who was a very talented artist. Since the beginning, when we decided to start working together, we envisioned creating our own unique theatre.

We then started the quest for our first show. Eventually, we came across The Bear That Wasn't, an animated cartoon by Frank Tashlin, an American director. I took charge of the dramatization, while my sister crafted puppets and designed the stage. We recruited two skilled actors and a composer friend who joined our team. Subsequently, we established the entire theatre. I sought assistance from the cultural minister. We received a plethora of positive feedback from numerous individuals who believed in our project. We then commenced the search for a venue. The director of the Espoo schools proposed an old house on the school premises for our utilization.

Upon our arrival, we found ourselves in what seemed like a scene from a fairy tale - a place surrounded by roses, exuding a magical aura. It was truly enchanting. We seized the opportunity, and the rest, as they say, is history. The following year, the Director of the National

Theatre attended our performance here and commended our work. He extended an invitation for us to perform at the National Theatre.

I: The name Hevosenkenkä is quite catchy. Could you please tell me about the history behind it?

K: Aino Rätty-Hämäläinen, a Finnish writer and theater historian, Yleisradio's culture and arts reporter, also served as cultural executive director of Espoo. She played a key role in supporting the establishment of the theatre. She proposed the name 'Hevosenkenkä' for the theatre, drawing inspiration from the coat of arms of the City of Espoo designed by artist Kaj Kajander.

I: How many performances did you do initially?

K: We initially performed once a year, then increased to twice a year - once in autumn and once in February. One show would travel while the other remained here due to our excellent stage.

SCENE FROM A FAIRY TALE

Kuvassa: Kirsi Siren in front of Hevosenkenkä

We perform in Finnish and Swedish, in Finland. We also perform abroad, for instance we played more than hundred shows in Japan. In Sweden, Hevosenkenkä has visited with various performances almost annually, with the main collaborator being the Finnish Institute.

I: In how many countries have you performed?

K: We have performed in Japan, Sweden, Denmark, Germany, Austria, also Italy and South Korea.

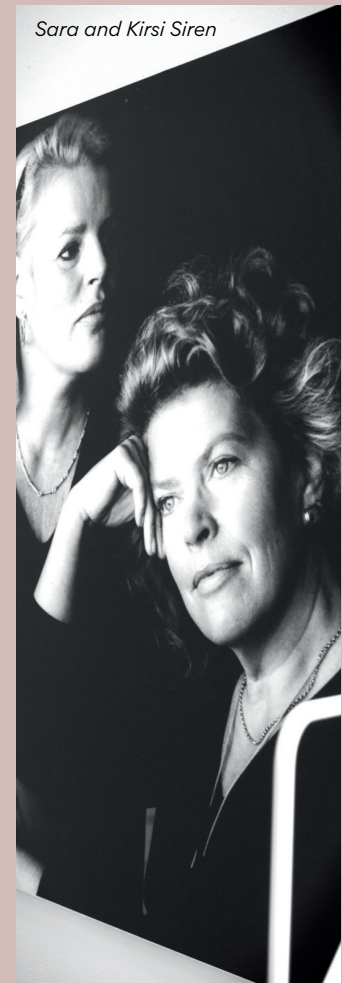
I: May I ask, what is your relationship with UNIMA?

K: I served as the initial chairman of UNIMA Finland, now an honorary member. I have fond memories of attending the congress in Dresden.

I: Where would you position Hevosenkenkä, and what is your perspective on your theatre in modern contexts?

K: Since the beginning we simply wanted to express ourselves authentically. It's all about artistic vision, isn't it? One must continue down one's own path, exploring the essence of creation. I do also like to bring in other directors to add their touch, ensuring each performance is unique and surprising for the audience.

My interest in puppetry was greatly influenced by Sergey Obraztsov, the Russian puppeteer. I had the opportunity to meet the entire cast in Helsinki, where I was impressed by everyone's enthusiasm and the high quality of the performance. Later, in Charleville Mezieres (France) at the World Festival of Puppetry, I had another unforgettable experience, as I saw Mona Leo for the first time in my life. Mona Leo was a legendary figure in Finnish puppet theatre, and we had the chance to meet her. There is always a desire to expand and modify things. However, there comes a time when one must agree and accept the current state of creations. I cannot accept the idea of someone claiming that the Finnish puppet theater is not contemporary. Everything we do is contemporary because it is happening now. While some may associate certain techniques with being old-fashioned or traditional, we strive to stay relevant in the ever-changing world of art.

Sara and Kirs Siren

We have encountered various challenges during the years, in terms of location, programming, and recruiting suitable people etc. Additionally, the new renovations and buildings have posed challenges. Ensuring accessibility is also a crucial element such as providing signed shows and ensuring accessibility for individuals with visual impairments.

I: Could you please specify your main target audience?

K: Our primary target audience consists of children aged 3 to 12.

(Shakespeare Macbeth - Riivatut Ohjaus: Markku Arokanto Nuket: Satu Paavola Kuva: Teatteri Hevosenkenkä)

However, it is crucial to ensure that the place remains engaging for individuals of all ages, including adults. Typically, during weekends, approximately half of the audience comprises adults.

In 2009, the Children's Day Foundation asked me to take responsibility for the Finnish Toy Museum Leikkilinna. The museum was transferred from the foundation to the ownership of the Theatre Hevosenkenkä Support Association and under my leadership in the organization. The museum changed its name to Museo Leikki when it moved to new premises in 2022. We created a museum theatre production that caters to all ages, including school kids and seniors. It's a short but engaging experience focused on the museum setting.

I: Have you ever created shows for adults?

K: Indeed, such as Shakespeare's works. We developed a rendition of Macbeth tailored for both adults and junior or high school students. Despite challenges they were all sold out, and they were highly successful. The audience, all teenagers, were completely under a spell, so quiet.

We also had a musical comedy, Laiska-Lassi ja lapionvarsi by Reino Helismaa. He created it for radio, which we adapted into a stage production. The National Theatre subsequently asked to present it. Willensauna was finished in 1976 as the third stage of the National Theatre. Our performance was sold out. By 1999, Willensauna had hosted eleven unique puppet theater performances. The years at the National Theatre were pivotal for the growth of Hevosenkenkä

I: Are there any visitors who have been returning frequently since their childhood?

K: It's amazing to see how much love we receive here. We've had many children visit when they were young, and then return with their own kids when they're older. It's heartwarming to witness these generational connections.

That's why I'm still doing it. It is crucial to find new ways to engage with audience members and to instil a sense of optimism, especially during challenging times for children. I am of the opinion that the theatre should remain a space free from digital distractions, as it allows for a more immersive and focused experience for both performers and audience members.

I: Have you noticed any changes in the audience, particularly the children, over the past few years?

K: When we have a young audience, whether they are 3, 5, 6, or 7 years old, they all seem to be alike. As they get older, there may be some changes, but not too much yet.

I: How many people work at Hevosenkenkä?

K: We have 13 full time employees in the theatre and of course a lot of visiting artists, stage designers, actors, directors etc. from both Finland and abroad.

I: Finally, is there someone you'd like to give a special thanks to?

K: I would like to express my gratitude to the entire team, they are all very skilled professionals.

*Laiska-Lassi ja lapionvarsi Reino Helismaa Ens-ilta 29.3.1987 Teatteri Hevosenkengässä
Ohjaus: Kirsi Siren Näyttelijät: Anita Schiberg, Fero Ahre, Aapo Vilhunen, Kai Lind Nuket ja
lavastus: Sara Siren Musiikin sovitus: Sven Nygård Musikat: Sven Nygård, Kai Lind*

**I: TRULY REMARKABLE JOURNEY, I WISH 2025
WILL BE A YEAR OF GREAT CELEBRATION!**

MINUN POLKUNI NUKKETEATTERIN ÄÄRELLE

Helva Launokoski

Kuvat Helva Launokoski

Olin juuri lähdössä Alpeille laskettelureissulle helmikuussa 2023 kun facebookissa eteeni osui ilmoitus viikon kestävästä ilmaisesta nettiworkshopista jossa opetellaan rakentamaan puusta teatterinukkeja; pupetteja. Onneksi online videot olivat myös katsottavissa nauhoitteina, sillä olin rinteissä pitkät päivät. Ensimmäisellä videolla Bernd Ogradnik kertoi lämpimästi nukketeatterista, mutta erityisesti liikutuin kyyneliin hänen elämänfilosofisista ajatuksistaan. Koin uskomattoman vahvan yhteyden häneen ja hänen ajatuksiinsa elämästä. Tuntui kuin olisin marionettinukke, jonka kaikki elämänpolkujen langat on vihdoinkin kerätty yhteen.

Olen työskennellyt esikouluopettajana 20 vuotta. Nautin ja rakastan työtäni lasten parissa, mutta viimeisinä vuosina on ollut kaipuuta johonkin uuteen, mikä antaisi enemmän sisältöä elämäni. Työssäni olen kyllä käyttänyt käsinukkeja ja draamaa aina työkaluina. Olen koko ikäni harrastanut taidetta ja kädentaitoja monipuolisesti. Maalaan, teen grafiikkaa, keraamisia veistoksia sekä puutöitä. Draama on kulkenut myös pitkään mukani. Ilmaisutaitoa ja yhteisöteatteria olen opiskellut monissa koulutuksista. Leikkiin heittäytyminen on minulle luontaista.

Bernd kertoi, kuinka tärkeää nukketeatterissa on oman kehon tuntemus ja hallinta. Tarvitaan fyysistä kuntoa ja hyvää kehonhallintaa. Taichi, pilates ja jooga ovatkin minun lempilajejani. Tämäkin elämänlanka tulee siis hyvin hyödyksi nukketeatterissa.

Alpeilla minä katselin illat workshopin videoita ja olin aivan liekeissä. Tämä on minun juttuni! Minulla ei ollut mitään työkaluja eikä puuta mukani, joten hyödynsin juuresveistä ja perunaa päästäkseni alkuun. Nautin valtavasti perunan kaiveruksesta ja siitä syntyi niin hieno pää, että miehenikin totesi minun olevan ällistyttävän taitava.

Workshop oli johdantoa koulutukseen Academy of the wooden puppets. Reilun vuoden kestävä online koulutus. Olin ehdottomasti innokas pääsemään mukaan, mutta hinta oli minulle kallis. Mieheni kuitenkin näki minun intoni ja kuinka tärkeää tämä oli minulle. Hän lupautui maksamaan koulutuksen, onhan se satsaus elämän onnellisuuteen ja hyvään oloon.

Aloitin ensimmäisen puunukkeni veistelyn pihan kuivasta lehmuksen oksasta keittiön pöydän äärellä ja kyllähän se hieman sotkuista oli. Kesän tullen siirryin pihalle. Alkuun minulla oli vain pieni kiinalainen veitsisetti, mutta sillä pääsi hyvin alkuun. Varsinkin, kun Bernd opetti perinpohjaisesti kuinka teroittaa veitset ja taltat. Pikkuhiljaa olen saanut haalittua kokoon lisää hyviä työkaluja ja työt sujuvat helpommin. Löysin myös ystävällisen ihmisen, joka toimitti minulle kotiin asti kaunista lehmuslankkua. Siitä on mukava veistellä. Uppoudun usein ruokasaliin raivaamaani työhuoneeseeni työskentelemään myöhään iltaan, jolloin mieheni koittaa saada minut nukkumaan etten väsyneenä viiltelisi sormiani.

Tähän mennessä olen saanut tehtyä pöytänukke Ilmarin, sateenkaarikalan, sinisen lentävän korpin, käsinukke Hortensia-ennustajan, tanssivat huivimarionetit, pienen helpon marionettinuken Ernestin, pöytä/marionettinukke Einarin, keppinuken, jonka pään kolmipiste kiinnitys saa aikaan kauniita liikkeitä, hän on Lumikuningatar, marionettinuken tytöntylleröisen, jolla on räpyttelevät silmät. Lisäksi Alma-lehmän ja kiharakarvaisen lampaan. Akatemian viimeisin nukke on minulla vasta aluillaan. Siitä tulee erityinen marionettinukke, jolla on kaikki liikkuvat nivelet.

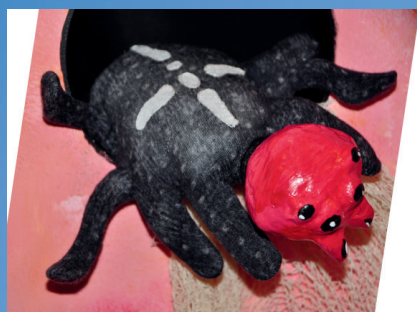
TÄMÄ ON MINUN JUTTUNI!

Tyttäreni kanssa kirjoitimme pienen kertomuksen mihin saimme kaikki nämä hahmot esiintymään. Siinä onkin jo enemmän harjoittelemista, jos meinaan yksin saada esityksen onnistuneesti vietyä läpi. Olen ajatellut ensin harjoitella yhdellä nukella kerrallaan esikoulussa oppilaitteni kanssa sadutellen. Bernd muistutti hienosti, että nukke on kuin soitin instrumentti. Jos osaat rakentaa viulun, niin sitten on vielä harjoiteltava sen käyttöä paljon, kunnes osaa soittaa viululla Beethoovenin sävellyksiä. Joten vielä on matkaa taivallettavaksi.

Onneksi minulla on valmiina oma esikouluyleisöni, jonka edessä voin harjoitella taitojani rauhassa. Tavoitteenani on kuitenkin laajentaa esiintymisiä kouluihin lähiseuduilla. Siksi investoin omaan oppimiseeni vielä lisää ja osallistun Bernd Ogrodnikin Academy Mastermind Program vuoden jatkokoulutukseen. Siitä toivon ammentavani lisää osaamista ja ammattitaitoa kyetäkseeni tuottamaan tasokkaita ja monipuolisia sekä viimeistelyjä esityksiä opiksi ja iloksi monille ihmisille.

EDUCATIONAL OPPORTUNITIES OF PUPPETRY

Erzsébet Tamás

(For educators especially in the field of Early Years)

MAGICAL

Try to remember the feeling that reading a gripping book, enjoying a cathartic theatre show or a song that touches your heart gives you. Experiencing the magic of puppet theatre is more than all of put these together. It is often compared to the power of the Creator for the very reason that it gives life to the inanimate and creates a world of magic and wonder.

During a great puppetry performance children can live through suppressed emotions, desires, wishes, anger. They can also feel themselves strong, beautiful and so forth and at the end they can feel catharsis. It can provide behavioural tools and solutions. Its artistic power helps to communicate the message.

EDUCATIONAL SIGNIFICANCE

Puppetry has inherent entertainment educational qualities, engages mainly through non-verbal communication on a subconscious level.

Its educational significance is coming from the very simple fact that it is interesting and captures children's attention.

Puppetry is a tool with we can have a significant effect on children's emotional life on a playful manner.

It greatly influences children's emotional development by allowing them to express and understand feelings through characters. It teaches empathy, conflict resolution, and communication—key skills for personal and social growth. Moreover, it helps educators and caregivers address sensitive topics safely, enhancing emotional intelligence while fostering creativity and collaboration.

PUPPETRY IS A COMPLEX TOOL

Puppetry is a versatile, complex art form that combines visual arts and drama, creating a rich medium for storytelling. It features captivating puppet designs and emotional performances. The craftsmanship of puppets, made from materials like wood, fabric, and metal, showcases creativity and functionality. Technology, including animatronics and digital projections, enhances storytelling, while thoughtfully designed scenery immerses audiences in the narrative.

FIGURATIVE ARTFORM

It is a figurative art form, which is very close to the children's way of thinking. In these kind of visual art activities, young children will access and utilize art media as a way to communicate and connect to the world. Independently building upon the knowledge and construct their own theories about everything.

Puppetry boosts children's visual thinking, storytelling, and problem-solving skills through expressive actions and dialogues. It supports overall development, artistic expression, and identity exploration while serving as a therapeutic tool for managing emotions and enhancing emotional intelligence, social skills, and cognitive growth, making it vital in early childhood education.

THE ESSENCE OF PUPPETRY

Puppetry is based on motions. The motion or action is equally important in Early Years as well.

The artistic impression and characterisation are concentrated and symbolic in puppetry. Therefore, the special form of art visualisation and representation of the world entirely comply with the children's way of seeing the world.

The essence of puppetry lies in its concentrated and symbolic artistic expression and characterization. This unique form of artistic visualization and representation aligns seamlessly with the way children perceive the world around them. Puppetry distills human experiences into simplified forms, allowing children to grasp intricate themes and ideas. This aspect of puppetry not only entertains but also educates, providing children with a framework to understand their own lives and the world around them. As they watch, create, and interact with puppets, they are not only entertained but also empowered to make sense of their own realities, making puppetry a timeless and invaluable form of artistic expression.

PRACTICE

Finally let's see all these theories in practice. The hands are one of the most expressive parts of the body to give life to the puppet, we have to develop its sensitivity to be able to show with our hand emotions such as joy, sadness, surprise, or anger etc..

Now we got to the most exciting part.

For understanding the language of the puppets, how to make them alive and express emotions and thoughts, first you might want to try to express emotions only with your hand.

The following list is a helping hand for adults to rediscover their inner child.

Feel free to send your feedback, opinion, concern to nukketeatterilehti@gmail.com

Joy – Waving, jumping hands

Sadness – Lowering your closed hand

Surprise – Hand jumping back and holding still

Anger – shake a closed hand

Dislike – hand that opens slowly and looks sideways

Contempt – Movement of the closed hand that opens quickly to the sideways

Love – hands hug, kiss with fingers together of one hand touching the other, holding hands, heart with fingers

Happiness – Hands forward shaking with energy, clapping, jumping

Hate – hand clenched, tense, shaky

TIP
Fest

6.-10.11.

15TH TURKU INTERNATIONAL PUPPETRY FESTIVAL

‘TOMORROW’

Turku International Puppetry Festival celebrates puppetry and it's 15th edition in 2024. Theme of the year, Tomorrow, takes us to the future of puppetry and our civilization. The programme includes science fiction, utopias as well as dystopias, all in all fictional futures seen through the lense of puppetry!

Contact information

Festival is produced by Finnish puppetry network Aura of Puppets, Artistic director: Ishmael Falke ishmael.falke@grusgrus.fi Producer: Lotta Valtanen lotta@auraofpuppets.com +358 41 486 1222

Meeting point for artists, presenters and audience

Christmas News

!!!Tuoreita uutisia!!!

!!!Breaking News!!!

JOULUPUKKI-NUKEN NIMEÄMISKILPAILU

Joulupukki tarvitsee apuasi. Hänellä on hyvin erityinen nukketeatterinukke, jolle hän haluaisi löytää nimen. Joulupukki kutsuu kaikki lapset ehdottamaan nimeä tälle nukelle (kuva vasemmalla).

Upeat palkinnot:

Kopio kirjasta: Joulupukki se aito ja oikea , Mahdollisuus nähdä esitys Teatteri Hevosenkengässä

VOITTAJA saa tilaisuuden tavata oikean Joulupukin.

Ehdotukset voi lähettää osoitteeseen joulupukkikilpailu@gmail.com. Muistathan liittää jokaisen ehdotuksen yhteyteen nimesi ja yhteystietosi.

**DEADLINE/MÄÄRÄPÄIVÄ:
10.12.2024**

SANTA PUPPET NAMING COMPETITION

Santa needs your help. He has a very special puppet that he would like to find a name for.

Santa is inviting all children to suggest a name for the puppet (picture above).

Fantastic prizes: a copy of the book: `Joulupukki se aito ja oikea`, a chance to see a puppet theatre show at Teatteri Hevosenkenkä and the **WINNER** gets a chance to meet the Real Santa.

Aito ja Oikea Joulupukki

The suggestions can be sent to joulupukkikilpailu@gmail.com
Please remember to include your name and a contact detail with each entry.

2024

SAMPO FESTIVAL

Sampo Festival in 2024 presented a diverse array of performances catering to both children and adults. Recognized as one of Finland's premier puppetry festivals, the SAMPO Festival featured artists from various disciplines, showcasing an assortment of puppetry styles, visual theatre, and cross-border performances. Beyond the performances, the festival also included films, workshops, outdoor shows, discussions, and numerous opportunities for artists to connect.

During the opening ceremony, Finnish actress Seela Sella warmly welcomed attendees and delivered an inspiring speech emphasizing the significance of unity, asserting that theatre provides dreams, strength, love, and hope. She acknowledged the various countries represented and celebrated the collective appreciation of puppetry. The pinnacle of her address was a song she performed, highlighting the importance of belief and identity.

SAMPO Festival's rich program featured both international and domestic gems of puppetry.

Individuals require dreams, the bravery to think independently, and the willingness to challenge existing attitudes and biases. Sampo Festival well represented that Art serves as a pathway to these experiences.

Sampo-festivaali vuonna 2024 tarjosi monipuolisen valikoiman esityksiä sekä lapsille että aikuisille. Yhtenä Suomen johtavista nukketeatterifestivaaleista SAMPO-festivaali esitteli taiteilijoita eri aloilta, tuoden esiin monenlaisia nukketeatterityylejä, visuaalista teatteria ja rajat ylittäviä esityksiä. Esitysten lisäksi festivaali sisälsi elokuvia, työpajoja, ulkoilma, keskusteluja sekä lukuisia mahdollisuuksia taiteilijoiden verkostoitumiseen. Avaustilaisuudessa suomalainen näyttelijä Seela Sella toivotti osallistujat lämpimästi tervetulleiksi ja piti inspiroivan puheen, jossa hän korosti yhteisöllisyyden merkitystä. Hän totesi, että teatteri tarjoaa unelmia, voimaa, rakkautta ja toivoa. Hän tunnusti eri maiden edustuksen ja juhli nukketeatterin yhteistä arvostusta. Hänen puheensa huipentui lauluun, joka korosti uskon ja identiteetin tärkeyttä. SAMPO-festivaalin monipuolinen ohjelma sisälsi sekä kansainvälisiä että kotimaisia nukketeatterin helmiä. Ihmiset tarvitsevat unelmia, rohkeutta ajatella itsenäisesti ja halua kyseenalaistaa vallitsevia asenteita ja ennakkoluuloja. Sampo-festivaali edusti hyvin sitä, että taide toimii väylänä näihin kokemuksiin.

By Erzsébet Tamás
Photography by
Michael Kantola and Joa Pietilä

MR PUNCH IN FINLAND

Photography by Joa Pietilä

The otherwise world-famous Mr. Punch maybe an unfamiliar character to many Finnish residents. But since 2022, local English enthusiast Jo Hadley has been busy introducing him to Helsinki by way of his highly authentic ‘Punch & Judy’ glove puppet show performed both in public parks during the summer and private hire for daycares, kids’ birthday parties and other family events.

**THE NEXT ISSUE
FEATURES
A FULL INTERVIEW
ON JO'S PLANS FOR
2025.
PROMOTING MR
PUNCH AS A PIECE
OF UNESCO
RECOGNISED
INTRINSIC
CULTURAL
HERITAGE AND HIS
PERSONAL FIGHT
WITH CANCER.**

It is unfortunate that at the end of what had been a second, more successful year in terms of business and bookings during 2023, Jo was diagnosed with pancreatic cancer at HUS at the end of the year. This had a severe impact on his ability to work but has managed, all the same, to carry out a handful of outdoor summer performances for the Helsinki public – this included Vappu Day, Helsinki Day and Night of the Arts, as well as his familiar ‘pop-up’ shows in public playparks on sunny days at short notice (much now depending on health as well as weather!).

JO HADLEY'S MR PUNCH FACT SHEET

- The character we know today to be Mr. Punch came to England in the early 1660s. This no doubt came with other European cultural influences in consequences of King Charles II's exile there and the 1660 restoration of the crown as a constitutional monarch after Cromwell's parliament, English civil war (1642-1651), and execution of Charles I in 1649.
- Mr. Punch's official birthday is taken as 9th May 1662. This is because the earliest known documented record of this character is noted in the famous diaries of Londoner Samuel Pepys as he walked home across Covent Garden one Friday evening. An Italian puppeteer was entertaining a gathered crowd with him as a white smocked puppet on strings. He was characteristically cheeky, with a squeaky voice and very popular. Pepys makes at least eight further entries of sightings in his diary and encourages other to see him.
- The name 'Punch' is an Anglicised contraction of his imported European name 'Punchinello' (of French origins) and 'Pulcinella' (of earlier Italian origins). Punch has part of his origins as a stock character by the same Italian name in Italy's Commedia dell'Arte, a theatrical entertainment form for actors in the 1500s. Travelling marionettes took Pulcinella across Europe and onto England as a character on strings during that time.
- Punch gains rapid popularity in England as a street entertainer during the 1700s and loses his stings in favour of the glove puppet form in travelling shows performed from booths. Having picked up his long-standing wife (now Judy) and the Devil as standards, he picks up many more nor regular character friends during the 1800s while entertaining urban crowds with Punch's response to them in mostly well-received satirical form. The long-running satirical magazine 'Punch' takes its name directly from Mr. Punch when established in 1841 and treats Punch as its mascot (runs from 1841-2002).
- Late 1800s and early 1900s Punch follows the crowds to the beaches and popular seaside resorts developing with the advent of the steam train and workers' days off for holidays. He's remained a long-standing aspect of English popular culture ever since, with many notable 'cousins' around Europe. The 1950s/60s Finnish TV character Kasper is Finland's version of a European Punch type cousin by the same name, Kasper, in 1800s Germany.
- Punch's stick is a clown's 'slapstick'. It has a split down the middle, which allows it to make a loud enough 'slap' from a gently enough tap for comedic effect. It is not a weapon for violent use, as is sometimes misunderstood (though, historically, it has been used that way). Contemporary shows play down what might be considered violence and play up the comedy impact of clown-like behaviour with the slapstick (it is where the terms 'slapstick comedy' originates, as used by Laurel and Hardy, Buster Keaton, Charlie Chaplin, etc).
- Punch survives by moving with the times while respecting his own traditions and conventions. With well over 120 performances, Jo's Punch & Judy Show does precisely this and adapts to his internationally mixed Finnish audiences in the Helsinki metropolitan area. Jo was pleased to be made a FULL member of the UK's Punch & Judy Fellowship in May this year based on having a video of a May 2022 performance at Lapinlahden Lähde assessed by three senior performers to be of professional standard.

HYVÄÄ 40 VUOTTA, UNIMA FINLAND – SUOMEN UNIMA!

Toivotan teille kaikille PALJON LISÄVUOSIA, mahtavia seikkaluja nukketeatterissa ja syviä ja kestäviä ystävyysuhteita kotona ja kaikkialla maailmassa. UNIMA-PERHEEMME on ainutlaatuinen ja hyvin, hyvin erityinen.

HAPPY 40TH ANNIVERSARY, UNIMA FINLAND! I wish you all MANY, MANY MORE YEARS of great adventures in puppetry and deep and enduring friendships, at home and across the globe. Our UNIMA FAMILY is unique and very, very special.

Karen Smith

President
UNion Internationale de la MArionnette (UNIMA)

24TH UNIMA CONGRESS, SOUTH KOREA

<https://www.unima.org/en/congress-2025/>

SUOMEN UNIMAN 2025 KANSAINVÄLISET EDUSTAJAT:

ROOSA HALME

Kuva Jussi Virkkumaa

KIMMO TÄHTIVIRTA

Kuva Iida Niemi

ERZSÉBET TAMÁS

Kuva Farkas Aliz

Angelika ja kuumat pakkat Tehdas Teatterin Ohjauk: Heini Vahtera Käsikirjoitus ja
näyttämö: Merja Pöyhönen, Ilmo Vähä, Lavastus ja paperinuket: Ilmo Vähä
Nuket ja puuvustus: Pia KaleniusValosuunnittelu: Irene Lehtonen
Musikki ja äänisuunnittelu: Azra Topcu
Kuvan on ottanut Matti Vahtera

Tilaa NUKKETEATTERILEHTI kotiisi ja tiedät,
mitä nukkeskenessä tapahtuu!

Kestotilaus 20€/vuosi

Tilaa lehti lähettämällä sähköpostia osoitteeseen
unimafinland@gmail.com,
soittamalla UNIMAn toimiston numeroon +358 46 811 4024 tai
lähettämällä postia osoitteeseen Nukketeatteritalo, Lepolantie 19,
00660 Helsinki.

Nukketeatteria kustantaa nukketeatterijärjestö Suomen UNIMA ry
(Union Internationale de la Marionette).

NUKKETEATTERILEHTI.com

LEHTI
NUKKETEATTERI

2024